

Martin Henriksen (DF):

Jeg vil gerne for dem, der sidder og kigger på, illustrere, hvad det egentlig er, der er baggrunden for Dansk Folkepartis bekymring. Det er bl.a. et skriftligt svar i Folketinget, som ministeren har givet til mig, hvori ministeren siger, og jeg citerer: Det er derfor Undervisningsministeriets opfattelse, at størstedelen af de danske uddannelser skal anses for værende af almen interesse og dermed er undtaget for traktaten og direktivet – punktum. Det er dog EF-Domstolen, der har den endelige afgørelse herom.

Det er jo det, der er problemet. Danske Lærerorganisationer International skriver i en henvendelse til Uddannelsesudvalget fra Bruxelles den 20. november: Et er sikkert, der er på nuværende tidspunkt en skræmmende mangel på klarhed over, hvilke konsekvenser servicedirektivet kan få for det danske uddannelsessystem, derfor er det uforståeligt for DLI, at man som regering med ansvar for landets fremtid tør stemme for et direktiv, som kan ende med at fratage Danmark den politiske selvbestemmelse over et af vore største aktiver og væsentligste konkurrenceparametre. Og er det i øvrigt ikke sådan, at der i en lang række andre europæiske lande faktisk er en udpræget del brugerbetaling på uddannelsessystemet?

Så kan EU gå ind og sige, at det ikke er af offentlig, almen interesse, fordi der er brugerbetaling, det hører ind under EU-retten. Og vil det så være sådan, at EF-Domstolen vil sige, at uddannelsessektoren i Frankrig så er under EU-retten, men ikke i Danmark?

Sådan vil det ikke være. Kan vi ikke få en klar garanti for, at regeringen vil sikre, at uddannelsessektoren forbliver på danske hænder? Der er også en grund til, at vi sidder her i Folketinget.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan forsikre, at undervisningssektoren forbliver på danske hænder, men en del af undervisningssektoren leverer jo ydelser mod betaling, og derved kan der så opstå grænsetilfælde. Og hvis der opstår uenighed om fortolkningen af traktaten i sådan nogle grænsetilfælde, ja, så har vi Domstolen til at afgøre det.

Det er et meget forsigtigt svar, ministeriet har givet, og det kan da godt være, det er lidt for forsigtigt, det kan da godt være, at formuleringen »størstedelen af de danske uddannelser« skulle have været anderledes. Hvis vi kan få mere fred ved at sige, at langt størstedelen af de danske uddannelser skal anses for at have almen inte-

resse og dermed er undtaget for traktaten, kunne vi så ikke lande på det?

For jeg er overbevist om, at det er det, der er tale om. Og vi kan endda godt sige langt, langt størstedelen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Tak til undervisningsministeren. Så er der spørgsmål til miljøministeren. Først fra hr. Per Clausen. Hr. Per Clausen for begrundelse.

Spm. nr. S 2544

2) Til miljøministeren af:

Per Clausen (EL):

»Hvilke nye initiativer giver den netop udgivne hovedrapport fra FN's klimapanel (IPCC) regeringen anledning til at tage for at imødegå de menneskeskabte klimaændringer?«

Per Clausen (EL):

FN's klimarapport klargjorde jo, at det nu er uhyre sandsynligt, at en del af klimaforandringerne skyldes menneskelig aktivitet. Det har givet anledning til, hvad jeg vil kalde sådan beslutsomme udtalelser fra miljøministerens side, og derfor er det vel også naturligt, at miljøministeren får mulighed for her at sige lidt om, hvilke konkrete initiativer som følger på baggrund af de beslutsomme udtalelser.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Det vil jeg naturligvis gerne.

Nu kan man sige, at der i IPCC-rapporten jo for så vidt ikke står andet end, hvad i hvert fald vi, der er til stede nu her i salen, vidste i forvejen. Det står bare endnu stærkere, endnu kraftigere og med endnu større sandsynlighed.

Det er klart, at der jo deraf følger en lang række initiativer, nogle, vi har i gang, og nogle, der kommer i gang. Så sent som i går deltog jeg i EU's miljøministermøde, hvor vi kom med en erklæring om klima, som vi nu sender videre til stats- og regeringschefernes topmøde om et par uger, et budskab om, at EU allerede nu skal planlægge konkret for og tage initiativ til, hvordan fællesskabet som sådan kan reducere CO₂-udslip med 30 pct. i 2020. Allerede nu skal virkemidlerne være på plads. Jeg synes faktisk, det er et ret markant signal.